

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Nadejda Toma și Vladimir Timofti

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Russu Serghei, prin care se solicită casarea sentinței judecătorei Bălți din 30 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Russu Serghei Grigori, născut la 11.08.1962, originar și locuitor mun. Bălți, str. Carasiov, 56.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.02.2016 – 30.03.2016;

Instanța de apel: 20.04.2016 – 22.06.2016;

Instanța de recurs: 05.09.2016 – 30.11.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința judecătorei Bălți din 30 martie 2016, pronunțată pe baza probelor potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Russu Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Măsura preventivă aplicată inculpatului - obligațiunea de a nu părăsi țara conform ordonanței din 02.02.2016, a fost menținută până la intrarea sentinței în vigoare.

2. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, prima instanță, a constatat, că Russu Serghei, locuind împreună cu concubina sa, cet. Dobrînina Valentina, a.n.15.04.1961 pe adresa mun. Bălți, str. Karasiova, 80, dând dovadă de agresiune și manifestând o vădită lipsă de respect față de dânsa, la data de 01.01.2016, aproximativ între orele

18⁰⁰-19⁰⁰, Russu Serghei aflându-se pe adresa sus menționată și fiind în stare de ebrietate alcoolică, a iscat un conflict cu concubina din cauza băuturilor alcoolice, în rezultatul căruia, a numit-o pe cet. Dobrînina Valentina cu cuvinte necenzurate, înjosindu-i ultimei demnitatea și pricinuindu-i suferințe psihice, după care i-a aplicat cet. Dobrînina Valentina multiple lovituri cu mâna în regiunea feței și a membrilor superioare, după ce cu ajutorul unui par din lemn i-a aplicat o lovitură în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de examinare medico - legală nr.13 din 09.01.2016, leziuni corporale sub formă de traumatism cranio - cerebral deschis, plagă contuză a regiunii parietale pe dreapta, excoriații pe frunte, hemoragii în țesuturile moi ale capului în regiunea parietală pe dreapta, hematom subdural masiv, hemoragii vaste în spațiul subarahnoidal a ambelor emisfere, contuzie cerebrală a regiunii frontale și temporale bazat pe dreapta, sânge în ventriculii laterali, care se califică ca leziuni corporale grave, fiind periculoase pentru viață și au dus la deces, iar între leziunile depistate și deces este legătură directă de cauzalitate. De asemenea, la examinarea cadavrului Dobrînina Valentina au mai fost depistate 7 (șapte) echimoze pe suprafața posterioară a mâinilor, pe antebrațul stâng în treimea superioară și inferioară posterior și se califică ca leziuni corporale neînsemnate.

3. Inculpatul Russu Serghei Grigori a declarat apel împotriva sentinței, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Russu Serghei să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, prin aplicarea art. 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, cu reducerea pedepsei cu închisoarea cu 1/3 din limita minimă a pedepsei stabilite pentru astfel de infracțiune.

În motivarea apelului declarat inculpatul a indicat, că instanța incorect i-a stabilit pedeapsa penală, contrar prevederilor legale și circumstanțelor stabilite, aplicând eronat prevederile Codului penal, respectiv, stabilind o pedeapsă prea aspră, fără a ține cont de faptul, că inculpatul s-a autodenunțat și a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, fiind audiat a recunoscut vina integral. Dobrînina Valentina făcea abuz de alcool, considerând că comportamentul agresiv și ilegal al victimei a provocat infracțiunea. Acest fapt a fost confirmat și de către martorii audiați pe cauză. De cele întâmplate sincer s-a căit. Inculpatul anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv la locul de trai. Atât la etapa urmăririi penale cât și la examinarea cauzei în instanța de fond inculpatul vina a recunoscut, îi pare rău de cele întâmplate și a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde. Consideră, că anume din minimul pedepsei cu închisoarea urma a fi redusă pedeapsa cu o treime. Conform probelor prezente la materialele cauzei se constată doar circumstanțe atenuante. Consideră, că instanța de judecată incorect a indicat în sentință

circumstanța agravantă, deoarece starea de ebrietate nu este confirmată prin nicio probă, și nici nu este inclusă în rechizitoriu. În această ordine de idei, fiind stabilite doar circumstanțe atenuante, este legal și echitabil ca să fie stabilită pedeapsa cu închisoarea de 3 ani și 4 luni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, prin urmare corect încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 201¹ alin. (3) Cod penal, cu indicii de calificare: *violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică ori prejudiciu moral sau material, care a provocat decesul victimei.*

Cu privire la argumentele aduse în apel de către inculpatul Russu Serghei, instanța de apel a notat, că recunoașterea (sau comportamentul sincer) care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică. Iar acceptarea probelor administrate la faza de urmărire penală, nu pot fi reținute ca circumstanțe excepționale ce ar prevala asupra numirii unei pedepse adecvate inculpatului.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a apreciat măsura acesteia, ținând cont de gradul de pericol social al faptei săvârșite, personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea.

Astfel, prima instanță corect a reținut faptul, că inculpatul Russu Serghei în conformitate cu art. 16 alin.(2) Cod penal, a comis o infracțiune deosebit de gravă, infracțiunea încriminată acestuia în forma sa agravată prevede pedeapsa cu închisoarea de la 5 la 15 ani, deci pericolul social concret al activității infracționale fiind unul sporit.

Conform dispoziției art. 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Adică, în speță, de la 3 ani și 4 luni până la 10 ani.

Instanța de apel a conchis, că pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de închisoare pe termen de 6 ani cu executarea reală a acesteia în penitenciar de tip închis, este echitabilă faptei infracționale săvârșite, este în corespundere cu

împrejurările cauzei, pericolul social sporit și consecințele acțiunilor acestuia pentru partea vătămată, precum și în conformitate cu normele legale, instanța considerând că a atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, careva temeiuri de casare a sentinței în lătura pedepsei nefiind stabilite.

Motivele invocate de apelant în apel, în opinia instanței de apel, sunt neîntemeiate, deoarece la emiterea sentinței, prima instanță nu a comis nicio eroare de fapt și de drept la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului Russu Serghei, ținând cont în acest sens de prevederile art. 61, 75 Cod penal și art. 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală.

6. Inculpatul Russu Serghei, la 29.07.2016 prin intermediul oficiului poștal, în termen, declară recurs ordinar, prin care invocând temeii de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a sentinței și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, deoarece în opinia recurentului instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră.

În motivarea recursului, inculpatul a invocat argumente identice celor invocate în apel, reproduse la pct. 3 din prezenta decizie, subliniind faptul, că instanțele ierarhic inferioare ilegal au reținut în privința inculpatului prezența circumstanței agravante: comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, fapt care a influențat individualizarea pedepsei inculpatului, fiindu-i aplicată o pedeapsă mai aspră.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, pledând pentru declararea inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată corect.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul penal atestă, că recurentul invocă temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume, că *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, prin faptul, că a reținut ilegal în privința inculpatului circumstanța agravantă, *comiterea infracțiunii în stare de ebrietate*, fapt care, în opinia recurentului, a condiționat individualizarea pedepsei inculpatului contrar prevederilor legale, astfel, instanța de recurs va supune verificării decizia instanței de apel și prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală.

În susținerea argumentului potrivit căruia în speță a fost admisă *o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, recurentul menționează, că instanțele ierarhic inferioare ilegal au reținut în privința inculpatului circumstanța agravantă, *comiterea infracțiunii în stare de ebrietate*, însă Colegiul penal consideră neîntemeiate alegațiile recurentului în acest sens, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Mai mult decât atât, potrivit ordonanței de punere sub învinuire (f. d. 58) cât și potrivit rechizitoriului (f. d. 69), inculpatului Russu S. i-a fost incriminată comiterea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică.

În cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul Russu S. a depus cerere privind examinarea cauzei potrivit prevederilor art. 364¹Cod de procedură penală, iar instanța prin încheierea inclusă în procesul verbal al ședinței de judecată a dispus examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale (f. d. 83, verso), procedând la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat, inculpatul Russu S. a recunoscut integral vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, recunoscând inclusiv și faptul că a comis infracțiunea în stare de ebrietate alcoolică (f. d. 84).

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția*, or, în circumstanțele descrise, instanța de recurs consideră, că nu se atestă careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor inculpatului depuse în cadrul cercetării judecătorești, deoarece inculpatul fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului, a fost preîntâmpinat de răspunderea penală pe

care o poartă pentru declarații mincinoase și pentru refuzul sau eschivarea de a face declarații, conform art. 312 – 313 Cod penal.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma criticilor aduse de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Colegiul atestă, că sancțiunea art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 6 la 12 ani.

Reieșind din faptul, că examinarea cauzei și pronunțarea sentinței a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, Colegiul penal reiterează că potrivit alin. 8) al normei citate: *„inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ...”*.

Potrivit sentinței, menținută prin decizia instanței de apel, inculpatului i-a fost aplicată pedeapsă în baza art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, de 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis. Pedeapsă pe care instanța de recurs o consideră legală și întemeiată și care corespunde exigențelor legii, deoarece limita minimă a pedepsei cu închisoare care putea fi aplicată inculpatului este de 3 ani și 4 luni, iar limita maximă este de 10 ani.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Colegiul penal conchide, că instanța de apel corect a statuat asupra faptului, că pedeapsa stabilită inculpatului, prin sentință, este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, instanța de apel motivându-și soluția în

acest sens detaliat, potrivit pct. 5 al prezentei decizii, concluzionând corect, că pedeapsa stabilită inculpatului este în limitele prevăzute de legea penală, de aceea argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Mai mult ca atât, Colegiul penal subliniază, că potrivit practicii judiciare constante, instanțele judecătorești sunt singure în măsură să determine măsura de pedeapsă și durata acesteia precum și modul de executare al pedepsei, ținând cont de prevederile legale în acest sens și de circumstanțele cauzei, prin urmare, argumentele recursului potrivit cărora inculpatul urma să beneficieze de reducerea pedepsei la limita minimă nu pot să determine pronunțarea unei soluții privind admiterea recursului.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Russu Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Russu Serghei Grigori**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **29 decembrie 2016**.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Vladimir Timofti